

(254) — Ἀσφαλῆς Ὀδηγία εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἀνθρώπων, ἡ Θεοφράστου Ἠθικῶν χαρακτήρων παράφρασις, καὶ ἄλλων τινῶν νεωτέρων, μετὰ σημειωμάτων ὑπὸ Δημητρίου Ν. τοῦ Δαρβάρεως. Ἐν Βιέννῃ, 1795, εἰς 8^{ον}.

(255) — Ὁ θάνατος τοῦ Ἄβελ, συντεθείς ὑπὸ τοῦ Γεσέρου εἰς πέντε ᾠδὰς. Ἐν Λειψία, 1795, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστὴς τοῦ ἠθικοῦ βιβλιαρίου τούτου εἶναι ὁ Βυζάντιος Γεώργιος Μανουήλ, ὅστις καλύπτει τ' ὄνομά του ὑπὸ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων Γ. Μ., τεθέντων εἰς τὸ τέλος τοῦ προοιμίου.

(256) — Ἐρευνα περὶ προόδου καὶ πτώσεως τῶν Ῥωμαίων, συντεθείσα παρὰ τοῦ Μοντεσκιού, καὶ μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου. Ἐν Λειψία, 1795, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἀνώνυμος μεταφραστὴς τοῦ σπουδαίου συγγράμματος τούτου εἶναι ὁ ἄνω Γεώργιος Μανουήλ.

(257) — Δημητρίου Καρακάσση, ἰατροφιλοσόφου καὶ ἱατροῦ τῆς πόλεως Βουκουρεστίου, καὶ τοῦ ἐν ταύτῃ Νοσοκομείου, τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ποιημάτια ἱατρικὰ, ἅπερ αὐτὸς καὶ εἰς τὴν Λατινίδα φωνὴν μετένεγκεν. Ἐν Βιέννῃ, ἀψφέ. Ἐν τῇ ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βεντότη, εἰς 8^{ον} σελ. 246.

(258) — Δημητρίου Καντεμῆρ, ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας, συμβεβηκότα τῶν ἐν τῇ Βλαχία Καντακουζηνῶν καὶ Βραγχοβάνων. Μεταγλωττισθέντα ἐκ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ λογιωτάτου Κ. Γεωργίου Ζαβείρα, τοῦ ἐκ Σιατίστης. 1795. Ἐν Πέστη· ἀψφέ. εἰς 12^{ον}.

(259) — Φριδερίκου Χριστιάνου Βαουμαϊστέρου Λογικῆ, ξυνοφανθεῖσα μὲν ὑπ' αὐτοῦ Λατινιστί, μεθόδῳ μαθηματικῇ κατὰ Βόλφριον. Μεταφρασθεῖσα δὲ ἀπὸ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου Δίδα-